

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1263/2023
05.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Гордане Којић, Татјане Вуковић, Милене Рашић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Матића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић и браниоца окривљеног Радивоја Павићевића, адвоката Немање Милетића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8К бр. 98/22 од 12.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 48/23 од 04.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 05.12.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 8К бр. 98/22 од 12.10.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 48/23 од 04.10.2023. године, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић, као и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радивоја Павићевића, адвоката Немање Милетића у целости, одбацују.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 8К бр. 98/22 од 12.10.2022. године, окривљени Марко Матић и Радивоје Павићевић оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, па су осуђени на казне затвора у трајању од по три године у које се урачунава време проведено у притвору и то окривљеном Марку Матићу од 08.08.2019. године до 25.11.2019. године, а окривљеном Радивоју Павићевићу од 08.08.2019. године до 10.08.2019. године. Истом пресудом, окривљеном Марку Матићу изречена је мера безбедности забране обављања дужности у МУП-у у трајању од 5 година, с тим да се време проведено на издржавању

казне затвора не урачунава у време трајања ове мере, а од окривљених су одузети предмети прецизно наведени у изреци првостепене пресуде и исти су ослобођени обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 48/23 од 04.10.2023. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић и браниоца окривљеног Радивоја Павићевића, адвоката Немање Милетића у погледу чињеничног описа дела и делимично је усвојена жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Марка Матића те је пресуда Вишег суда у Београду 8К бр. 98/22 од 12.10.2022. године преиначена тако што је Апелациони суд у Београду окривљене Марка Матића и Радивоја Павићевића огласио кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и осудио окривљеног Марка Матића на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору почев од 08.08.2019. године до 25.11.2019. године, а окривљеног Радивоја Павићевића на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време проведено на задржавању почев од 08.08.2019. године до 10.08.2019. године, док су у преосталом делу жалбе браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић, браниоца окривљеног Радивоја Павићевића, адвоката Немање Милетића и јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на окривљеног Радивоја Павићевића одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног Марка Матића, адвокат Александра Златић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1), 2) и 3) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, правноснажне пресуде укине, а списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да укине само другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или другостепену пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи;

- бранилац окривљеног Радивоја Павићевића, адвокат Немања Милетић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 3) и тачка 9) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине или само одлуку донету по редовном правном леку и предмет врати на поновни поступак и одлучивање првостепеном или другостепеном суду или да побијане пресуде преиначи или саму одлуку донету у поступку по редовном правном леку, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 246. став 1. КЗ или га осуди за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП),

размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те по оцени навода у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Матића, адвоката Александре Златић је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Радивоја Павићевића, адвоката Немање Милетића је недозвољен.

Бранилац окривљеног Марка Матића, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, с обзиром да је након укидања првостепене пресуде којом је окривљенима стављено на терет да су „неовлашћено ради даље продаје држали супстанце проглашене за опојне дроге и то окривљени Марко Матић канабис укупне нето масе 192,72 грама... оба оптужена ради продаје преносили опојну дрогу кокаин укупне нето масе 3,39 грама“, дакле без речи „неовлашћено“, која представља битно обележје овог кривичног дела, па је првостепени суд у поновном поступку погрешно окривљене огласио кривим за радњу извршења „неовлашћено ради продаје преносили опојну дрогу...“.

Овакви наводи браниоца окривљеног оцењени су од стране Врховног суда као неосновани.

Наиме, из списка предмета произилази да је Апелациони суд поступајући по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде, отклонио наведену повреду закона учињену додавањем речи „неовлашћено“ у радњу извршења кривичног дела у погледу радње преношења опојне дроге, те правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 48/23 од 04.10.2023. године окривљени Марко Матић је оглашен кривим само за радњу да је „неовлашћено ради продаје држао супстанце проглашене за опојну дрогу...“, па су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани, у погледу постојања повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Марка Матића наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати. Као незаконит доказ бранилац означава записник о претресању стана и других просторија КУ. бр. 126/19 од 08.08.2019. године (... број ..) и потврду о привремено одузетим предметима Сектора унутрашње контроле – Одељење за оперативне активности КУ бр. 126/19 од 09.08.2019. године, из разлога што је претресање стана окривљеног Марка Матића извршено ноћу иако за то није било никаквих стварних разлога, па је по наводима браниоца овакво претресање незаконито а такође и потврда о одузетим предметима као последица извршеног претреса.

Овакве наводе браниоца окривљеног Врховни суд је оценио неоснованим. Ово стога што из списка предмета произилази да у наредби којом је одређено претресање стана, чији је држалац окривљени Марко Матић Кпп. Пов. бр.1313/19 од 08.08.2019. године, изричито стоји да ће се претресање извршити дању али може бити извршено и

ноћу у периоду од 22,00 до 06,00 часова. Самим тим, овлашћена службена лица имала су право да претрес објекта врше и ноћу, јер су на то били овлашћени предметном наредбом судије за претходни поступак, те су супротни наводи изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Са друге стране, бранилац је као незаконит доказ означио преслушавање телефонских разговора као и увид у телефонску СМС комуникацију, јер су ови докази резултат наредбе за примену посебних доказних радњи тајни надзор и снимање комуникације и тајно праћење при чему је примена ових посебних доказних радњи обављена потпуно паушално и без стварних разлога па је као таква, по наводима браниоца, примењена на начин који је у супротности са одредбом члана 168. Законика о кривичном поступку.

Овакви наводи изнети у захтеву за заштиту законитости од стране Врховног суда оцењени су као неосновани из разлога што из списка предмета произилази да је наредба донета од стране овлашћеног судије за претходни поступак у складу са законом и извршена од стране овлашћеног органа, полиције, као и да су транскрипти о извршеним разговорима изведени као доказ на главном претресу у складу са законом, а сам начин извођења наведених доказа и чињеница да су се током преслушавања разговора евентуално чули разговори док „телефон још звони“ је ствар чињеничног закључка и чињеничних утврђења, а не оспоравање законитости доказа, те је у овом делу захтев за заштиту законитости оцењен као недозвољен.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Марка Матића наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања истакнуте повреде бранилац указује да судови приликом одлучивања о кривичној санкцији на страни окривљеног нису ценили чињеницу да је окривљени инвалид са 35% инвалидитета, да једини разлог због којег је користио канабис управо овај инвалидитет као тешка последица саобраћајног удеса који је имао, нити су дали посебан значај чињеници да је кривично дело извршио у стању смањене урачунљивости и да је признао извршење кривичног дела, те оумугућио ефикасно спровођење кривичног поступка, на који начин бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Радивоја Павићевића, адвокат Немања Милетић наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП услед непрописног састава суда.

Даље у поднетом захтеву за заштиту законитости овај бранилац оспорава постојање саизвршилаштва ова два окривљена, јер окривљени Радивоје Павићевић не може бити саизвршилац у конкретном случају имајући у виду да опојну дрогу кокаин није додиривао и није био у притежању исте, није утврђено постојање заједничког умишљаја ових окривљених да опојну дрогу пренесу неком трећем лицу, на који начин иако бранилац наводима указује да је погрешно примењен закон и учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, суштински ову повреду образлаже чињеничним оспоравањем утврђених чињеница и указивањем на погрешну примену члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, члана 440. ЗКП, члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтеве браниоца окривљених у овим деловима оценио као недозвољене.

Бранилац окривљеног Марка Матића у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним пресудама учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, како бранилац окривљеног у образложењу захтева не образлаже у чему се састоје наведене повреде, то је Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**